

pæriske lande inklusive Norge, gode, demokratiske lande, som vi har et tæt samarbejde med, og som vi holder sammen med. Vi er også sammen med Israel, som vi udenrigspolitisk gennem alle årene, siden Israel blev en selvstændig stat, har respekteret højt og samarbejder tæt med. Vi er sammen med USA, som er vores stærkest allierede i NATO og i udenrigspolitikken, og vi er endelig på linje med FN's generalsekretær, der ligesom vi er dybt bekymret over udviklingen. Jeg befinder mig overordentlig godt i det selskab.

Så spurgte hr. Arne Melchior om noget meget principielt: Er det sådan, at ord er en del af en politikers gerning? Til det må jeg sige: Ja, for mig er det sådan. Ord kan jo – og jeg tror, det var det, hr. Arne Melchior tænkte på – bruges til at skabe både venskab og had, og derfor er ord ikke ligegyldige, for så var alting ligegyldigt. Derfor må man reagere på ord, på taler, på udsagn, og det er det, vi gør.

Så blev jeg spurgt af fru Charlotte Antonsen om socialministeren. Socialministeren deltager som bekendt på linje med andre ministre, helt som vi plejer. Så kan der være situationer undervejs, som vi jo ved, hvor vi af praktiske grunde også sender en departementschef eller andre medarbejdere. Det er sket før i historien, men socialministeren deltager altså i det pågældende møde, og så har jeg i øvrigt ikke yderligere kommentarer til det spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det passede jo meget heldigt med tiden.

Jeg vil godt sige til statsministeren, at vi kan da også dele en bekymring, og vi har da fuld forståelse for, at man udtrykker bekymring over en politisk situation, man ikke kan lide. Hvis man er socialdemokrat og ikke kan lide Venstre, udtrykker man bekymring, hvis Venstre går frem, og sådan er det også i andre partier. Selvfølgelig har man da sine politiske bekymringer, men derfra og så til at dømme, uden at der er nogen gerninger at dømme på, er jo det helt absurde i denne sag.

Man vil dømme et land, uden at landet har gjort noget som helst. Det er i en regeringsdannelsesfase efter et demokratisk valg, det har overholdt alle demokratiske principper indtil nu, og så vil man dømme uden at have nogen gerninger at dømme på. Kan statsministeren slet ikke forstå, at det at skabe en ny international retsorden, som statsministeren taler for, og som bygger på, at man skal dømme uden at

have nogle gerninger at kunne dømme på, også er dybt bekymrende? Det burde statsministeren da også have som udgangspunkt.

Og så et spørgsmål til sidst, som jeg håber, statsministeren alligevel vil besvare: Hvor lang tid skal der gå, hvor Østrig lever op til de internationale forpligtelser, før sanktionerne hæves?

Peter Skaarup (DF):

Da Østrig lavede sin regeringserklæring, altså de to partier, der sidder i den østrigske regering, udtalte Socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Jacob Buksti, at nu var tiden inde til, at man skulle søge kontakt med andre lande og træde ud af sanktionerne, for det var ikke retfærdigt at opretholde sanktioner over for et andet land, der via den regeringserklæring, der nu var fremkommet, havde opfyldt visse af de ting, som EU-landene gerne ville have opfyldt.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Hvad er årsagen til, at Socialdemokratiets melding nu ikke længere er den, som hr. Jacob Buksti kom med, og at det nu viser sig, at regeringen alligevel vil opretholde de sanktioner mod et demokratisk land, der har dannet sin egen selvstændige regering?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret.

Efter Enhedslistens opfattelse ville det have været ønskeligt, hvis man statsministrene imellem kunne have opnået enighed om en dobbeltbeslutning, hvor man indstillede sanktionerne, men samtidig gav Østrig en meget, meget klar advarsel og et klart signal om, at så snart menneskerettighederne overtrædes, vil der blive grebet ind. Men af statsministerens svar fremgår det jo meget tydeligt – og det synes jeg man skal lægge virkelig vægt på i denne situation – at hvis den danske statsminister havde meddelt i går, at Danmark træder ud af den fælles erklæring, ville det have været et signal til hele Europa og til den østrigske befolkning om, at den danske regering i realiteten bakkede Haiders nye regering i Østrig op, og det ville ikke have været til at bære, for det ville have stillet Danmark i det helt forkerte lys internationalt set. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han ikke er enig i det.

Jacob Buksti (S):

Foranlediget af hr. Peter Skaarups spørgsmål til statsministeren vedrørende mine udtalelser skal